

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Iuris Pontificii

Venator, Daniel

[S.l.], 1579

VD16 V 541

De Svccessionibvs ab intestato. Titulus XXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

l. si quis filio, ff. de iniusto rupto & irrito facto testa. 4. Modi, quibus inofficiosum redditur testamentum: & dicitur inofficiosum, quod contra pietatis officium factum est, quod contingit, si parentes, absque legitima exheredationis causa, prætereant liberos: pari ratione liberi parentes, descendantibus non existentibus, vel fratres sororesque vtrinque coniuncti, turpi persona instituta, se prætereant. Ob id prædictis præteritis personis datur contra quoscunque hæredes subsidiarium remedium, ad rescindendum tale testamentum. Hoc est querela inofficiosi testamenti, qua petitur, ut iudex testamentum ex officio suo rescindat, quasi contra pietatis officium conscriptum, l. 2. ff. de inoff. testa. l. fratres, C. de inoff. testa.

DE SVCCSSIONIBVS ab intestato.

Titulus XXVII.

Continuatio.

Hæreditas duplici iure defertur, vel ex testamento, quæ testamentaria, vel ab intestato, quæ proprie legitima nominatur, quoniam eam lex ipsa absque hominis facto defert.

Quis dicitur Intestatus?

Intestatus decedere dicitur quatuor modis scilicet, si nullum omnino fecerit testamentum

vel fecit sed non iure, vel iure fecit, sed postea
ruptum, irritumque factum est, vel ex eo nullus
hæres extitit, l. intestatus, ff. de verb. sig. & l. i. ff.
de suis, & leg.

*Quomodo Intestati successio legitime
defertur?*

Primò liberis, secundò parentibus, & cum
isdem fratribus, tertio à latere coniunctis, habi-
ta propinquitatis, & coniunctionis ratione, de
quo habetur in Nouel. 118. & auth. in successio-
ne, auth. defuncto, C. de leg. lib. & auth. cessante,
& auth. post fratres, C. de leg. hæredibus.

*Quomodo Clerico Intestato decedenti
succedatur?*

Hostiensis in §. qualiter, hoc tit. ita distinguit.
Aut clericus patrimonialia bona intestatū de-
dens relinquit: & tunc propinquiore copulati-
li succedunt, c. si. 12. q. 5. c. vlt. §. sed si Episcopus
bus non existentibus, Ecclesia admittitur, c. 12.
tū, 12. q. 5. ita tamen, vt vxor si quam clericus ha-
bet, Ecclesiæ preferatur, l. si qs presbyter, C. de
pis. & cler. Aut bona, intuitu Ecclesiæ quæ intes-
tatus relinquit: & Ecclesia omnibus præfertur, in tantum
vt nec de ipsis dispositio vltima valeat, c. 1. ext.
de testamen. Quòd si autem omnia bona
sint confusa, vt quid patrimoniale, vel ab Eccle-
sia sit? secerni non possit: in quatuor partes
culiū est diuidendū, & vna pars Ecclesiæ, altera
Episcopo, tertia pauperib. quarta parécibus
neis assignanda, c. sancto, ext. eo. Quod quidē ob
neg.

net, si peculia verè confusa esse cõster: Nã si dubi-
 tetur, fueritq; clericus tẽpore suæ promotionis
 egens, quicquid post Ordinationem acquisiuit,
 id totum de bonis Ecclesiæ acquisiuisse præsu-
 mitur, & ided sola Ecclesia ad intestati succes-
 sionem admittitur, c. 1. extr. de pecul. cler. & c.
 quicumque. 12. q. 3.

DE SEPULTVRIS.

Titulus XXVIII.

Continuatio.

Non tantum de bonis testatorum, quàm
 intestatorum demortuorum legitimè
 distribuendis: sed etiam quomodò Chri-
 stiani pij & Catholici corpus ab anima relictũ,
 iuxta morem consuetum, sepulturæ mandetur,
 cura & sollicitudo Episcopo incumbere debet.

Quid est Ius Funerandi?

Ius funerandi est, potestas tumulandi Christi-
 anorum corpora in cæmeterio Ecclesiastico, ex
 assignatione Pontificis, vel consuetudine Eccle-
 siæ proueniens, Hostiens. eod. titu. §. quid ius fu-
 nerandi.

Quæ causa Efficiens?

Canon, consuetudo funerandi, autoritas
 Pontificis, vel Episcopi, c. sicuti antiquitus, 17. q.
 4. Licet enim sepulchra quilibet facere possit, in
 re propria, & in sepulchro proprio siue cõmuni
 ius funerandi habeat, locus tamen sacer nõ fit,
 nisi